

som de er i dag. Særlig i en periode med prisstigninger ville en ned-sættelse af overformynderiets rentesats derfor have haft alvorlige følger for mange. Det er givet, at dette har spillet en afgørende rolle i overvejelserne dengang, og jeg mener at burde fremhæve det i dag, hvor man ved, hvordan udviklingen kom til at forme sig, og hvor man derfor under helt andre forudsætninger ellers kan have vanskeligt ved at se det rimelige i den førte politik.

Også den almindelige *stigning i lønniveauet* har i høj grad bidraget til en forringelse af driftsresultatet, selv om man har søgt at imødegå denne udvikling ved rationalisering af arbejdsgangen og tilsvarende reduktion af personalet. Denne personalereduktion er gennemført samtidig med, at de bestyrede kapitaler og dermed arbejdsopgaverne er vokset.

Det stod imidlertid klart, at der burde iværksættes mere principielle overvejelser vedrørende overformynderiets stilling. Justitsministeriet nedsatte derfor i 1962 et *udvalg* med repræsentanter for finansministeriet, forvaltningsnævnet og overformynderiet og med sagkyndige medlemmer fra vore to største sparekasser. Dette udvalg fik ikke blot til opgave at undersøge mulighederne for at forbedre overformynderiets driftsøkonomi og dermed sætte institutionen i stand til at yde normal markedsrente af de massebestyrede midler. Det skulle også tage stilling til, om overformynderiet burde opretholdes, eller om det burde ophæves og dets funktioner henlægges til andre myndigheder og institutioner.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har jeg ment at kunne gå ind for udvalgsflertallets indstilling om en væsentlig reduktion af overformynderiets forretningsområde, således at *overformynderiet fremtidig alene skal bestyre umyndiges og borteblivnes midler*. Jeg er derimod ikke enig med udvalgsflertallet, når dette forudsætter, at overformynderiet *fortsat skal være en selvstændig institution* med egen formue, eget regnskab o. s. v. Efter min opfattelse bør overformynderiet fremtidig have stilling som almindelig statsinstitution.

En sådan løsning frembyder flere fordele, som der er redegjort nærmere for i bemærkningerne til lovforslaget.

Som en af fordelene er nævnt den administrative forenkling, der opnås ved, at man *ophører med den selvstændige anbringelse af massebestyrede midler ved direkte udlån og ved køb af værdipapirer*. Vi har i justitsministeriet ment, at den enkleste fremgangsmåde ville være at lade de massebestyrede midler indgå blandt statens øvrige midler, men det er klart, at der også kan tænkes andre løsninger, og jeg er naturligvis villig til at forhandle herom.

....

Endelig skal jeg fremkomme med nogle bemærkninger om de personalemæssige problemer, som forslaget i øvrigt frembyder. Når de båndlagte midler er afgivet, vil arbejdet i overformynderiet,